

KULAKOVAM MEDIKI IZGLĀBJ DZĪVĪBU

Juris Kulakovs alu dzēra vismaz četrus litrus ik dienu un ik pa laikam malkoja arī grādīgākus dzērienus.

„Labā ziņa, ka esmu dzīvs. Skumjā ziņa ir tāda, ka dzert vairs nedrīkstu. Nemaz,” atzīst komponists un mūziķis Juris Kulakovs (57), kuru nesēn hospitalizēja un divas nedēļas ārstēja slimnīcā pēc saindēšanās ar alkoholu.

Tagad komponists saprot, ka viņam liktenis ir devis otru iespēju. Alkoholu viņš nedrīkst lietot nemaz, jo dzeršana draud ar nāves spriedumu.

Pagājušo sestdien grupas *Pērkons* uzstāšanās Rīgas klubā *Laternu stundā* tika uzņemta ar skaļām publikas ovācijām. Mūziķis Juris Kulakovs atzīst – daudz nav trūcis, ka šis koncerts nenotiktu. Vai arī nāktos iztikt bez viņa līdzdalības.

Mīlotā laikus izsauca ātros

Nu jau pāris nedēļu komponists novērtē likteņa dāvāto otru iespēju dzīvot. To, ka dzīvība ir nāves briesmās, mūziķis nemaz nenojauta.

„Vienkārši ģimīs no krāsējās dzeltens, acis bija oranžā krāsā. Pats neko nejutu, arī slikti nejutos, nekas nesāpēja, pat biju gatavs vakarā doties spēlēt koncertu. Biju normāls, jau izgulējies pa nedēļu. Nelielu vārgumu gan jutu, bet saņēmos – to vakar *Alā* bija saplānota uzstāšanās. Bet dzīvesbiedre Lilita, mani ieraugot, *nocēla no trases*, izsauca medikus un ar ātrajiem mani aizrāva uz slimnīcu. Ja Lili nebūtu pamanījusi, kāds izskatos,

varbūt tajā pašā *Alā* arī kāds mani būtu atradis,” stāsta Kulakovs, kam medīķi pēc nonākšanas slimnīcā konstatējuši toksisko hepatītu, ko tautas valodā dēvē par smagu saindēšanos.

Slimnīcā kļuva neomulīgi

„Man tās bija sekas jau esošām problēmām ar aknām, kas ir daudz cietušas, un visu pastiprināja tas, ka

„Divas nedēļas nogulēju tajā pašā nodaļā, no kuras ar kājām pa priekšu aizgāja Freimanītis, Grodums, Stabulnieks, Rozenbergs...”

laikam biju arī par daudz iedzēris.

Divas nedēļas nogulēju tajā pašā nodaļā, no kuras ar kājām pa priekšu aizgāja Freimanītis, Grodums, Stabulnieks, Rozenbergs...

Gulēju katru dienu pie sistēmas, dzēru vitamīnus. Kādus pāris gadus nebija sanācis būt slimnīcā. Man nūdien kļuva neomulīgi, tajā nodaļā nonākot. Atmosfēra padrūma... Blakus gulēja viens, kurš bija ne tikai dzeltens, bet arī pelēks un knapi varēja parunāt. Arī bija pārdzēries. Pēc kādām trim dienām tikai atgāja,” noskurinās Kulakovs un skumjā balsī piebilst: „Ievas Akurateres brālītis pirms kāda mēneša aizgāja mūžībā no šīs pašas vainas. Viņam arī bija dzeltenas acis, viņš arī dzēra daudz... Viņam nepaveicās. Man paveicās...”

Alus ievilka dūksnājā

Juris Kulakovs neslēpj, ka viņam jau pirms kāda laika diagnosticēja aknu cirozi sākumstadijā. Lai gan komponists jau vairākkārt centies cīnīties ar cēloni un atmet dzeršanu, viņam līdz šim tas nebija izdevies.

„Biju noskaņojies, ka esmu atmetis, druscīņ niekojos ar alu, bet tas atkal ievilka kārtīgā dūksnājā. Ja ieradums ir pārvērties par atkarību, ir jāpieņem lēmums, ko Raimonds Pauls pieņēma savlaicīgi. Pēdējā laikā pārsvarā dzēru alu, bet jā, neliēģšos – sanāca jau dažkārt tāpat arī ko stiprāku iedzert. Alu dzēru lielos apjomos, vismaz četrus litrus, katru dienu. Alus vispār skaitās vissliktākais, jo visšvakāk izvadās no organisma,” stāsta komponists.

Prieka hormonu atjauno ar medikamentiem

„Tagad man ir otrā iespēja,” uzskata Juris Kulakovs. Profesors Jāzeps Keišs, slimnīcā apmeklējot komponistu, viņam skaidrojis, ka viņa aknu bojājums nav tik bīstams kā, piemēram, C hepatīts vai vēzis.

Kulakovs ar kolēģi Juri Sējānu iepazīstas ar dziesmu sarakstu pirms gaidāmā koncerta.

Nedaudz vairāk kā pirms mēneša aizsaulē aizgāja dziedātājas Ievas Akurateres brālītis Martins Kulakovs teic, ka arī tās pašas vainas – alkoholisma – dēļ.

Komponists un mūziķis neslēpj – ja ārsti nebūtu viņu izglābuši, šajā koncertā viņa varētu arī nebūt.

„Viņš teica, ka tā ciroze faktiski ir slikums – ja labi uzvedas, tā neprogresē. Man vēl var būt normāla dzīve priekšā. Skaidrs, ka tikai tad, ja nelietošu ne alu, ne šņabi, ne vīnu... Bet es neesmu noskaņojies dzīvot labi ja pāris gadu. Vēl visa dzīve priekšā,” spara pilns ir mūziķis.

„Tagad kategoriski nedrīkstu dzert vispār nekādu alkoholu. Tad draud nāves spriedums,” medīķu brīdinājumu nopietni uztver Kulakovs. Zinot, ka arī ķīmiskā farmācija kaitē aknām, viņš veselības atgūšanai lieto augu valsts labumus. No dzērieniem mūziķis malko vienīgi tīru ūdeni, tēju, sulas. Vaicāts, vai pēc alkoholisko dzērienu lietošanas pārtraukšanas nemokās ar nomāktību un nemieru, kā tas raksturīgs šādās situācijās, Kulakovs skaidro: „Dzē-

Nedēļas nogalē Juris Kulakovs ar grupu *Pērkons* uzstājās Rīgas klubā *Laternu stundā*.

rāji kļūst kašķīgi, jo alkohols aizvieto prieka hormonu serotonīnu, kas, daudz un ilgi dzerot, vienkārši organismā vairs neizdalās. Es lietoju zāles ar aminoskābēm, kas uztur līdzsvaru un atjauno serotonīna ražošanu. B vitamīni arī, protams, jālieto,” optimisma pilns ir grupu *Pērkons* un *Menuets* mūziķis.

Juris Kulakovs pat smaidot piebilst: „Faktiski nav ļaunuma bez labuma – ir arī daudzi darbi saradušies. Dziesmu svētkiem jāraksta diezgan daudz, uzrunāja pūtēju orķestris Rīga, kas kopā ar kori vēlas, lai sagatavoju kantāti valsts svētkiem, arī korim *Kamēr...* rakstu. *Pērkons* ir uzaicināts pavasarī pie Īrijas latviešiem. Esmu pozitīvi noskaņots.”

Kulakovs: „Ja vēl dzeršu, tas būs man nāves spriedums”